

[Poul H. Møller.]

parti deler denne optimisme eller dette håb om, at den krisesituation, som vore erhverv er inde i for øjeblikket, kun er af absolut kortvarig karakter.

Vi vil som sagt se med velvilje på forslaget under et udvalgsarbejde, idet vi naturligvis ønsker at medvirke til, at man kommer sådanne virksomheder til hjælp, der trods dygtig ledelse og administration uforskyldt er kommet i midlertidige likviditetsvanskeligheder. Vi ønsker naturligvis også hermed at være med til at hindre, at sådanne virksomheder tvinges ud på det grå eller det sorte lånemarked, når alle andre lånemuligheder er opbrugt.

Vi har nok nogen betænkelighed, når staten opretter sådanne lånefonds. Der står godt nok, at fonden betegnes som en selvejende institution, der skal ledes og administreres af erhvervene selv, men da staten jo fra starten står som en form for hovedaktionær, er det vel nok begrænset, hvor selvejende denne fond bliver. Men som sagt vil vi tilsige velvillig og også hurtig behandling i udvalget af forslaget, da hurtig hjælp som bekendt er dobbelt hjælp.

Med hensyn til lovforslag nr. 169 om statsgaranti for driftslån vil vi også tilsige velvillig medvirken. Der er jo her tale om hjælp til mindre virksomheder i en anden form end efter det foregående lovforslag. Der er her sat fastere rammer for lånene, og det er specificeret, hvad man forstår ved disse mindre virksomheder med op til 75 ansatte, og lånene kan ikke overstige disse 250.000 kr. Loven har en løbetid på 5 år, og lånene er til markedsrente. Her må naturligvis også være tale om en nøje udvælgelse, så man ikke med loven unødigt forlænger livet for hensygnende virksomheder, men derimod kommer sunde og levedygtige virksomheder til hjælp. Vi ser det som et led i den række af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der skal imødegå de sørgeligt mange virksomhedslukninger med påfølgende nye arbejdsledige og de problemer og tragedier, som flyder heraf.

Som sagt kan vi tilsige begge lovforslag kristeligt folkepartis velvillige behandling i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Nu har hr. Ninn-Hansen jo kaldt til sam-

ling til forsvar for det privatkapitalistiske system, og så skulle man modsætningsvis kunne mene, da vi ikke er tilhængere af dette system, at vi skulle være varmhjertede tilhængere af disse forslag. Men det er absolut ikke tilfældet, og det er, fordi disse to lovforslag føjer sig ganske smukt ind i rækken af de lovforslag, som ikke rokker en tøddel ved det privatkapitalistiske system. Når hr. Ninn-Hansen ydermere siger, at de vanskeligheder, vi har, bl. a. skyldes, at det privatkapitalistiske system ikke har kunnet få lov til at udfolde sig frit, så bliver jeg nødt til at spørge hr. Ninn-Hansen, om det med at udfolde sig frit også gælder arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedets forhold, om det også gælder, at arbejderne kan få lov til at klare deres overenskomster selv, at de kan få lov til at strejke, hvis de mener, det er nødvendigt for at opnå hæderlige overenskomster. Hvis hr. Ninn-Hansen ikke mener det, så er det i virkeligheden noget hykleri, han har fremsat fra denne talerstol.

Om lovforslag nr. 168 om en fond, der skulle komme virksomheder til hjælp, som er kommet i særlige vanskeligheder, må jeg sige, at jeg synes, det har fået en lidt ejendommeligt udformning, for hvad er det, der i grunden ligger bag ved både dette og det næste lovforslag og delvis også det, vi behandlede før disse to forslag? Det er, at banker ikke vil have noget at gøre med de virksomheder, som er bragt i vanskeligheder. Det er vel ydermere sådan, at der også er visse situationer, hvor banker er interesseret i at kværke virksomheder, interesseret i, at virksomheder lukker, hvis man på den måde kan støtte konkurrenterne på markedet, som man måske er mere interesseret i. Skulle man virkelig tage konsekvensen af det, der ligger bag ved dette, så skulle man faktisk sige: er tiden ikke kommet til at nationalisere bankvæsenet? Hvis ikke man vil tage det hele på én gang, så kunne man jo tage 2-3 af hovedbankerne til at begynde med, og så kunne man løse hele dette problem med, at man ikke kan skabe kapital til sådan nogle virksomheder.

Der er også en ejendommelighed ved det, og det er, at staten skal yde 200 mill. kr., og så snakker man om, at der senere kan blive tale om, at de private pengeinstitutter også indskyder kapital. Hvad vil nu være det rigtige, når det endelig skulle være? At han-